

Publicerad 2012-03-11 20:11 av Ruterdam

En relations liv och död.

Vi fann varandra på ett tåg
av en slump
en kall och ful februaridag
Jag var så kär som jag aldrig varit förr
Och du visste inte att sådant kunde hända dig
Vi reste till Köpenhamn den sommaren
Vi älskade varann
Vi skulle alltid älska varann
Vi blev varandras vardag
Du läste Pablo Neruda
Jag skrev mitt eget
Du var likgiltig
Jag var svår
Jag grät
Du tröstade
Jag skrek
Du sa förlåt
Jag sjuknade in
Snart fanns det ingen ork
Bitarna gled sakta isär
Du gjorde allt du kunde
Jag älskade dig så
Men det gick inte
Så du gick.

Jag dog av smärta.
Ett liv utan dig, det kan jag inte ha.
Månader av tårar, av ren panik
Ditt svek ändrade mitt liv
Du skulle aldrig lämna mig
Men jag kunde inte leva
inte utan dig
Så jag gick till dig en dag
svalde all min stolthet ilska och sorg
Där satt vi på bänken uppe på backen
en ljummen dag i juni
Jag bad dig att komma tillbaka
Och du kom
Du var ju redan min

Och vi kämpade så hårt
att lägga ihop pusslet igen
Vi kysstes och log
och jag blev hel igen
men vi, vi blev aldrig vi igen
Försök efter försök
Bråk efter bråk
tårar smäll i dörr och tystnad
Vad är det? frågade du mig
Och jag svarade sällan sanningen
Oro och desperation
Vi älskade älskade älskade, men.
Ordet Men var alltid där.
Vill inte falla samman
inte nu inte nånsin
Det ska ju vara du och jag
vi älskar ju varann
vi kommer alltid att älska varann

Jag tittade ofta ut i intet
Du slutade att se alls
Vi ändras för att inte krossa
böjer oss bänder oss
tills ryggen går av
Glömmer bort vad det var vi egentligen ville
med livet, med kärleken, med allt
Vill inte se att det inte längre går
Så vi blundar, vi tiger
Vi ger det allt vad vi har
för att hålla oss tillsammans
Tills det inte längre finns något att ge
Tills det inte längre finns något man kan göra
annat än att acceptera
vi kan inte fortsätta
det går inte
vi vill
men vi kan inte leva med varandra
och så
på din blå soffa
var jag gråtit
vi älskat

du sovit
så lämnade vi varandra
för allra sista gången.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ruterdam med Poeter.se id #38302 innehar upphovsrätten